

Belastingkamer

nr. 3315/80.

UITSPRAAK

LM

HET GERECHTSHOF TE AMSTERDAM,

Derde Enkelvoudige Belastingkamer;

Op 29 september 1980 is ter griffie van het Gerechtshof een beroepschrift ingekomen van X te Z, belanghebbende, ingediend door zijn gemachtigde Mr. W (Belastingadviesbureau V B.V.) te Z tegen de uitspraak ter post bezorgd op 30 juli 1980 alsmede tegen het kwijtscheldingsbesluit ex artikel 25, lid 5, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van gelijke datum, van de inspecteur der omzetbelasting te Y betreffende de aan belanghebbende opgelegde naheffingsaanslag omzetbelasting voor het tijdvak 1976 tot en met 1978.

Tot de gedingstukken behoren het beroepschrift en het verzoekschrift met de daarbij behorende bijlagen alsmede de door de gemachtigde ter zitting voorgedragen en overgelegde pleitnota met 2 bijlagen waarvan de inhoud als hier overgenomen geldt.

Ter zitting van 30 november 1982 zijn gehoord voornoemde gemachtigde en de inspecteur tot bijstand vergezeld van de heer A.

De onderhavige naheffingsaanslag is aan belanghebbende opgelegd naar een bedrag van f. 11.007,10 aan enkelvoudige belasting en f. 2.751,-- aan verhoging, te zamen f. 13.758,10.

Bij de uitspraak op het bezwaarschrift is de naheffingsaanslag gehandhaafd.

Belanghebbende verzoekt in beroep primair de uitspraak van de inspecteur en de naheffingsaanslag te vernietigen, subsidiair de naheffingsaanslag te verminderen met f. 3.668,81 en kwijtschelding van de verhoging te verlenen.

De inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van de bestreden uitspraak.

Op grond van de stukken en het ter zitting behandelde zijn de navolgende feiten tussen partijen komen vast te staan:

Belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet) drijft een café te Z.

Op naam van de onderneming koopt belanghebbende geregeld zogeheten "food" artikelen (voedingswaren en/of dranken) in bij K C.V. te U (K).

K is een inkoopcentrum voor detaillisten, grootverbruikers en horeca-ondernemers. De verkopen door K geschieden uitsluitend tegen kontante betaling op vertoon van een door K uitgegeven zogenoemd K-paspoort.

Na een desbetreffend verzoek is ook belanghebbende in het bezit gesteld van een K-paspoort, voorzien van een eigen klantnummer en van de handtekening van de ondernemer. Onder de leveringsvoorwaarden van K staat op het paspoort onder meer vermeld dat de ontvanger van een K-paspoort door zijn ondertekening bevestigt, dat het paspoort uitsluitend zal worden gebruikt voor inkoopdoeleinden ten behoeve van zijn bedrijf.

In de administratie van K is ter zake van leveringen van "food"-artikelen aan belanghebbende in het tijdvak van de naheffingsaanslag vermeld aan ontvangsten f. 24.755,65.

In de boekhouding van belanghebbende is ter zake van inkopen bij K in dit tijdvak niets geboekt.

De inspecteur heeft het bedrag van f. 24.755,65, vermeerderd met het bij belanghebbende bevonden bruto-winstpercentage aangemerkt als niet geboekte omzet en over deze omzet belasting nageheven tot een bedrag van f. 11.007,10 vermeerderd met een verhoging van 25%.

Belanghebbende bestrijdt primair dat de niet geboekte inkopen K zijn gedaan in het kader van de onderneming. Subsidiair verzoekt hij aftrek van de op de niet geboekte facturen in rekening gebrachte voorbelasting.

Partijen hebben haar standpunten uiteengezet als vermeld in de gedingstukken en zijn ter zitting daarbij gebleven.

De inspecteur heeft ter zitting daaraan nog toegevoegd dat de in de pleitnota genoemde aanschrijvingen van de Staatssecretaris van Financiën van 9 september 1971, nr. B71/10175 en van 18 augustus 1982 nr. 281-18051 niet

van toepassing zijn in gevallen waarin de facturen ontbreken.

Overwegende omtrent het geschil:

Gelet op de door de inspecteur geschetste gang van zaken rond de boeking van de verkopen bij K, is aannemelijk dat de ten name van belanghebbende geboekte bedragen daadwerkelijk aan belanghebbende geleverde goederen betreffen. Zo belanghebbende heeft bedoeld zulks te betwisten heeft hij daarover geen bewijs bijgebracht. Onder de geschetste wijze van registreren van de verkopen door K behoeft de inspecteur niet aan te tonen op welke facturen en op welke aan belanghebbende geleverde goederen de niet door hem geboekte inkopen betrekking hebben.

Uit de niet betwiste leverings- en betalingsvoorwaarden van K blijkt, dat deze is een inkoopcentrum voor detaillisten, groot verbruikers en horeca-ondernemers, dat voor het verkrijgen van een K-paspoort bescheiden moeten worden overgelegd waardoor het bestaan en de aard van het bedrijf wordt aangetoond en dat de ontvanger van een K-paspoort door zijn ondertekening bevestigt dat het paspoort uitsluitend zal worden gebruikt voor inkoopdoeleinden ten behoeve van zijn bedrijf.

Niet is gesteld of gebleken dat belanghebbende met deze leverings- en betalingsvoorwaarden niet bekend zou zijn of dat hij zich niet door ondertekening zou hebben verbonden tot nakoming van die voorwaarden. Daarom moet worden aangenomen, dat de inkopen van belanghebbende bij K zijn gedaan in het kader van zijn onderneming en dat de desbetreffende goederen ook in de onderneming zijn verkocht met toepassing van het in de onderneming gebruikelijke opslagpercentage.

Ingevolge het bepaalde in artikel 34 van de Wet en de krachtens dit artikel vastgestelde uitvoeringsregels is de ondernemer gehouden regelmatig aantekening te houden van de hem geleverde goederen en de hem uitgereikte facturen.

Belanghebbende heeft niet voldoende bewijs geleverd voor zijn stelling dat de niet geboekte inkopen K uitsluitend bestemd zijn geweest voor privé gebruik ten behoeve van de gezinnen van hemzelf en van enige familieleden en kennissen en dat

hij op grond van die omstandigheid de daarop betrekking hebbende facturen - in afwijking van bovenvermelde verplichting - niet heeft behoeven te boeken. De overgelegde verklaring van belanghebbende met de namen en adressen van de desbetreffende personen en de lijst met handtekeningen van een aantal van deze personen zijn daartoe op zichzelf onvoldoende terwijl overigens geen enkel bewijs is bijgebracht.

Ook is niet aannemelijk geworden dat de inspecteur het opslagpercentage te hoog heeft berekend.

Ingevolge artikel 15, lid 1, aanhef en letter a, van de Wet op de omzetbelasting 1968 mag in aftrek worden gebracht de belasting welke door andere ondernemers ter zake van verrichte leveringen in rekening is gebracht op een op de voorgeschreven wijze opgemaakte factuur. Bij het ontbreken van de desbetreffende facturen is ingevolge deze bepaling geen aftrek mogelijk.

Op grond van het vorenoverwogene moet worden geoordeeld dat het aan opzet dan wel aan grove schuld van belanghebbende is te wijten dat te weinig belasting is betaald. Ingevolge artikel 21, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is de in de naheffingsaanslag begrepen belasting derhalve terecht met meer dan tien procent verhoogd.

Derhalve moet worden beslist als volgt:

Bevestigt de uitspraak van de inspecteur.

Aldus gedaan in raadkamer van 20 juli 1983 door Mr. Steenbergen, in tegenwoordigheid van Mr. Vellema als griffier.

Vellema

Steenbergen

AANGETEKEND VERZONDEN

26 AUG. 1983

AAN PARTIJEN.